

Anna Karolína Dovál'ová

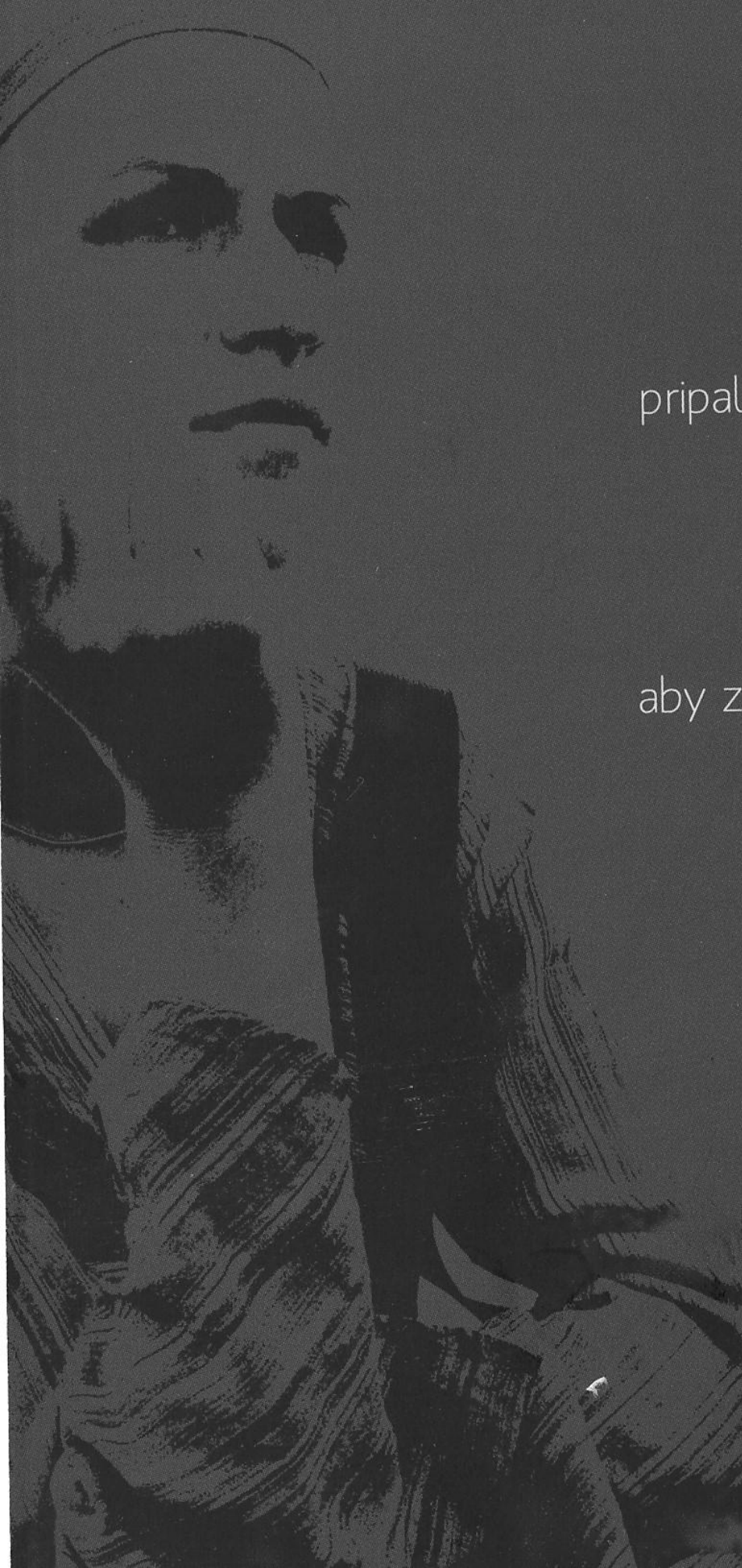
modrá letenka

VYDAVATELSTVO

Ivan Krasko

Nadlak 2009

tak si básnik
pripal'oval každú cigaretu
atramentom
pri vánku s pocitom
že verše nechá
keď príde čas
aby zovrel modrú letenku
cestou do neba

ISBN 978-973-107-046-9

9 789731 070469

ANNA KAROLÍNA DOVÁĽOVÁ

MODRÁ LETENKA

VYDAVATEĽSTVO

Ivan Krasko

Nadlak 2009

Vydavateľ:
Vydavateľstvo *Ivan Krasko*
ul. Independenței č. 36, 315500 Nădlac
România

Edícia *Pôvodná tvorba*
Vydanie prvé, 2009

Za vydavateľa: *Ivan Miroslav Ambruš*
Zodpovedný redaktor: *Ivan Miroslav Ambruš*

Tlač:
S.C. Carmel Print & Design S.R.L., ARAD

Toto vydanie vychádza s finančnou podporou:
Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí,
Kultúrnej a vedeckej spoločnosti Ivana Krasku,
Demokratického zväzu Slovákov a Čechov
v Rumunsku - zo štátneho rozpočtu.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DOVÁL'OVÁ, ANNA KAROLÍNA

Modrá letenka / Karolína Anna Dovál'ová. -
Nădlac : Editura Ivan Krasko, 2009

Bibliogr.

ISBN 978-973-107-046-9

821.162.4(498)-1

Ilustrácie: Mária Štefanková

© Vydavateľstvo *Ivan Krasko*, 2009

ISBN 978-973-107-046-9

bezvedomé ódy
na strunách odchodu
skladajú slová
pália nedopísané verše
a bez mysle
rúcajú múry do náručia
len hlboký pád
sa nad nami vznáša
keď odchádza ten
ktorý zo stromov
trhal jablká
a myslel si že ich chuťou
zbaví zmyslov čitateľa
ak svetlo knihu otvorí
tak si básnik
pripal'oval každú cigaretu
atramentom
pri vánku s pocitom
že verše nechá
keď príde čas
aby zovrel modrú letenku
cestou do neba

modrá letenka

in memoriam Ondrejovi Štefankovi

niekedy mám strach
spýtat' sa ľudí
či pohár sa rozleje aj sám
keď život už hnije v opustenom bode
v srdci
cit dostal veľký úder
tam medzi oči
nos a slová
a dym smútku spod zeme
prach vanie
oblaky sa strácajú keď
kradnú slnko
a čas vyschýna
keď spievajúce husle hladia
agátový odchod
básnika

agátový odchod

in memoriam Adamovi Suchanskému

prší
už niekoľko rokov
stále prší

prší
len v hrobe
je sucho

sucho a tma
v útrobach toho
čo ten človek
niekedy bol

každým slovom
každým gestom
pre toho
kto v tejto chvíli
pri vlastnom hrobe
stojí
a ďalej
prší

pri hrobe

bolo to pred rokom
práve po daždi
keď ma červy
do zeme
za sebou
pomaly t'ahat' začali
dala som im
len omrvinky vlastných prstov
ved' to je všetko
čo po mne ešte zostalo
červom
na večeru

červy

medzi mnou a vetrom

je len

biela a čierna

bolest'ou zapichnutá

do žalúdka

medzi mňou a vetrom

je len

hlučné prázdno

volajúce o pomoc

do každého kúta

zhrdzavenej planéty

kde

všetko je roztrhané

na bielu

a

čiernu

biela a čierna

nasala som
čistú pravdu do pľúc
teraz v mozgu
mi lieta motýľ
a zo srdca uniká
slnečný svit

z kľúčovej dierky
visí zvädnutá duša
za dverami
sa nikto neozýva

dvere

mysľou preletel popol vetra
hodváb krvi na lícach vyšitý
ved' svet sa zbláznil
prachom krokov
starého tuláka

ten nebojí sa strachu
on poslal čas
už dávno inou cestou
smeje sa tulák
na strome
jedným viečkom privretým

čistota bláznovstva

z vojny odchádzal

odstupom času

spomienky

pre deti strihal

a deti

si ich

do prašnej krabici

pod pec odkladali

posledný výstrel

bolo počuť

keď sloboda

zasmradla

každým kútom

a dlhými nechtami

škriabala

pozostatky duší

ktoré prešli ohňom

odišiel z vojny

keď do prašnej krabici

vložili

už aj

jeho

keď

každý kút
zosmrdenej planéty
je poškrvnený
divmi sveta
ale to všetko je mimo mňa
dávno poskladané
z druhého konca
Svätej Gange
niekto
neľudskou láskavosťou
sa mi
mantrami prihovára
pre moju karmu
Shiva prosí
o svoju almužnu

karma

keď bude čas
nepadnem na kolená
pevne pristanem
na poslednej vlne
ktorá sa rozbije o dušu
ďaleko pod skalou
tam na tom konci
ku ktorému
sa človek
nikdy nedostane
ani teraz
ani potom
keď obchádzat'
a nožnicami strihat'
kroky svoje premočené
bude nevinne oplakávať

prístav

vôňa vetra
rozbíja tiché vlny
Indického oceána
a prináša
chut' štipl'avých korenín
d'alekého Východu
ktoré sa
do nás tlačia
každým vdychom
pomaly
štipl'avo
historicky
bol'avo

lod'

skús
mi podat' slovo
tebou osolené

skús
kričať po tichu
a nájsť v sebe zmilovanie

skús
neznečistiť vzťah
nami poznačený

skús
oberať hviezdy
svetu pod nohami

skús
za všetko
sebe odpustiť

skús

prečo
tu a teraz
človek kradne
cudzie slová

prečo
už nikto
do neba nepozerá

prečo
úsmev stratil
svoj pravý zmysel

prečo
dnes nie je ako včera
a zajtra nebude tak
ako dnes

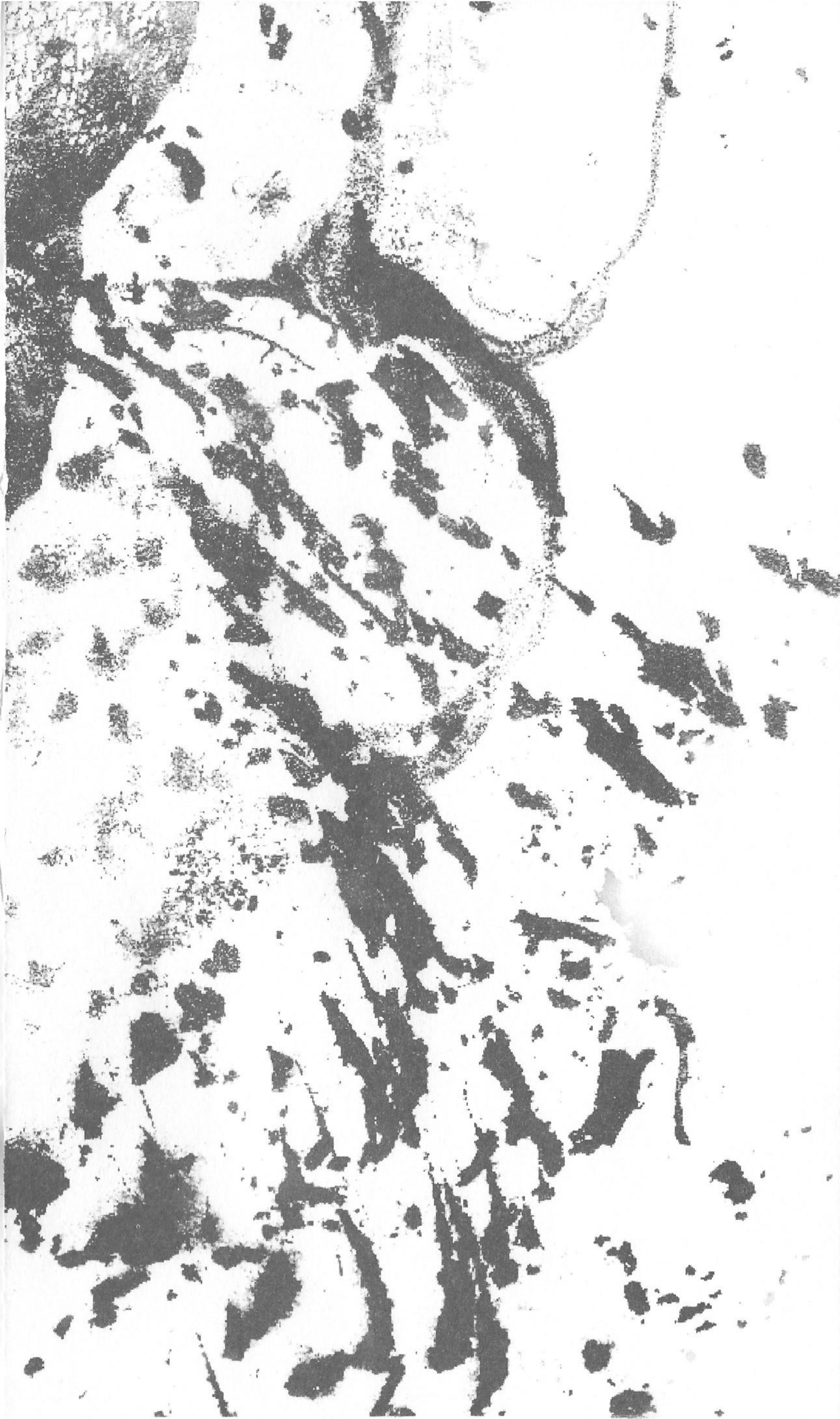
prečo

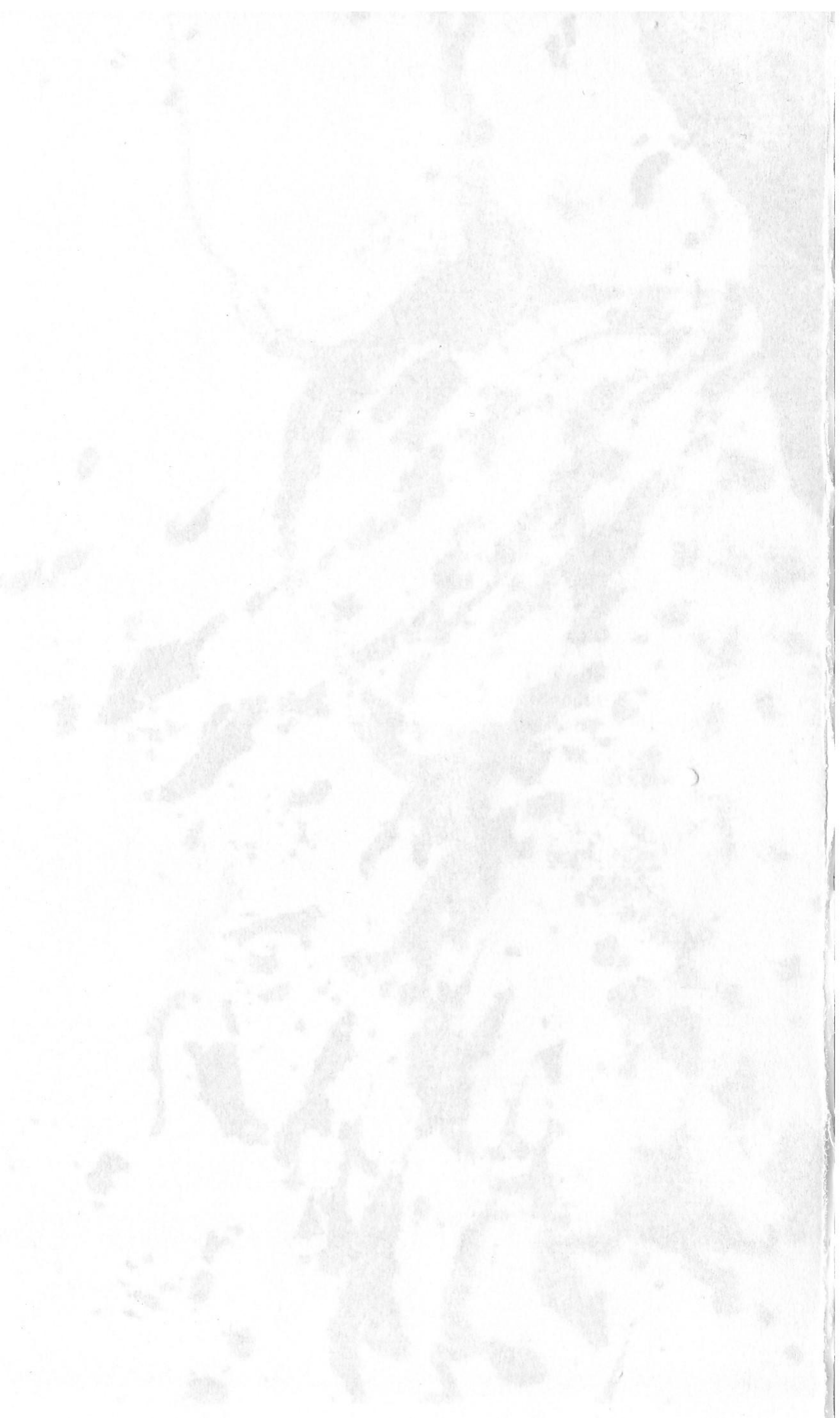
otázka

po celom tele
prúdi sivý
dym
ktorý nič nehovoí

štviera sa každou
odumierajúcou bunkou
a koleduje človeku
o bezbolestnú
smrt'
rozvoňanú
vodnou fajkou

vodná fajka

zelená riasa
pozíva mušľ'u
na čerstvý
vlnou rozvlnený čaj

vôňou láka
aj ryby
do tanca

mušľ'a
zúfalo pozerá
na pieskom
zasypané slová

len slová

nemá mušľ'a

milujem t'a
viac ako menej
dnes
a zajtra
to už tak nebude
otočím ti
svoje pravé líce
s ružou pod viečkom

zabijem
aj poslednú ilúziu
toho
čo nikdy ani nebolo

ruža

vyrastieš
na konároch
rozkvitnutých čerešní
pred naším domom vôňa tvoja
do všetkých nás
sa tlačit' bude
a my
naplnení už slovom pokroku
tadiaľ každý deň
budeme prechádzať
a ani nezbadáme
vône
rozkvitnutých čerešní

potom

plechovka
hlučne pod stôl
padajúca
kvapky rozbila
nechcela nič
ani brat'
ani povedať
ved' všetko je zbytočné
keď osud
vyplakal
poslednú kvapkou
tam pod stolom
v páde
tratiacej sa myšlienky

upozornenie

za každý zlomok
roztrieštenej sekundy
kupujem
vlastný osud
platím
za osudy iných
prežívam
osud
ešte nenapísaný

osud

najviac na svete
závidím ľuďom
sny
raz si všetky
ukradnem
a uložím ich
na snehovú vločku
pod malíček

spánok

chodievam
sa s tebou stretnúť
do sna
necítim
pod sebou
bielu farbu
postel'ného prádla

nevidím
vlastný
únavou presiaknutý
vdych a výdych

nepočujem
zrýchlený tlkot
môjho srdca

chodievam s tebou
cítim
vidím
počujem t'a
vysnívaný sen

sen

každý večer
zatváram dvere
za sebou
pred sebou

ležím
poviazaná ako väzeň
spoločného sveta
tam s ľuďmi a motýľmi

vo vlastnom pohybe
zostala som
sama

samota

starec
padol pod trávu
a oberal tam hrozno
z neplodného viniča
ktoré už dlho
hroznom nevoňalo
len spomienkou
na to
čo hrozno
niekedy
byť mohlo
a tak
starec
pod trávou
otrávený hroznom
zabudol
že chuť vína
je mu taká vzdialená
tam v kyslo-sladkej minulosti
už len v spomienky
na to
čo víno
niekedy byť mohlo
spomienka vína

keď pristanem
na sieti
pavúkom vyšitej
myšlienky
sa pomaly
do nej zamotajú
či zaplačú
nad tým čo bolo
a stratilo sa
tam vo vzdialenej Sahare
keď spomalené šťastie
bez tela
pred nami utekalo
až tam
kde bolo ťažko
vykríknut'
a zapadnúť do ničoty

spolupráca s pavúkom

keď prechádzať životom

mojím

budeš

pristav sa

a na čiernu škvrnu

časom

tu dávno zabudnutú

siahni

potom ju privri

pred ľuďmi

do svojích

popraskaných dlaní

tá škvrna

minulosti

na tvoj prechod počká

a pomalým behom

do toho čo bolo

zapadne

škvrna

práve dnes
veľkým obrusom
prekryla som slnko

dnes nechcem vidieť žiadne farby
stačí mi biela a čierna
už nebudem trápiť slová formami
za tým všetkým padne
päťprstý
ochranný múr

bezfarebnosť

možno
jedného dňa
sa pomodlím
o vlastnú smrť

možno
ma spália
na santalovom dreve
a bez smradu vyhorím
až k nebu

možno
nenávisť sa za mnou
bude šplhať
až do posledného plamienka
keď božským svetlom
pohltená
padne na ľudstvo

moja NIRVANA

možnosť

ponáhľam sa
pomalým
snehom premočeným
krokom
ďaleko
vysoko
na rozhovor
s Everestom
schovám ho
pod ľadovú pokrývku
a túžbami ho vyzdobím
aby svet videl
že Everest
je Bohu
pod nohami
a mne
len na dotyk

nemožnosť

každú stredu
už 25 rokov
kupoval placky
na špinavej tržnici
koreninami presiaknutej
peniaze nosil
v sebe
a pozdrav
vo vrecku
vytiahnutý z
nešťastnej potreby
chabého prežitia
len pre tých
ktorí vyjadrili
„namaste“

namaste

tol'kokrát
som už skočila z okna
že som sa naučila
aj lietat'
pomaly a rýchlo
vyššie a nižšie
až tam za obzor
vlastného svedomia
nechávam za sebou
pusté hrady
a letím
letím cestou
bez návratu
k sebe

let

nebudem
na dvere vešať
moje časté (ne)vypovedané
len perom poznačené
odchody

je ich málo
je ich veľa
je ich dost'
na to
aby tam tí povedali
chod'

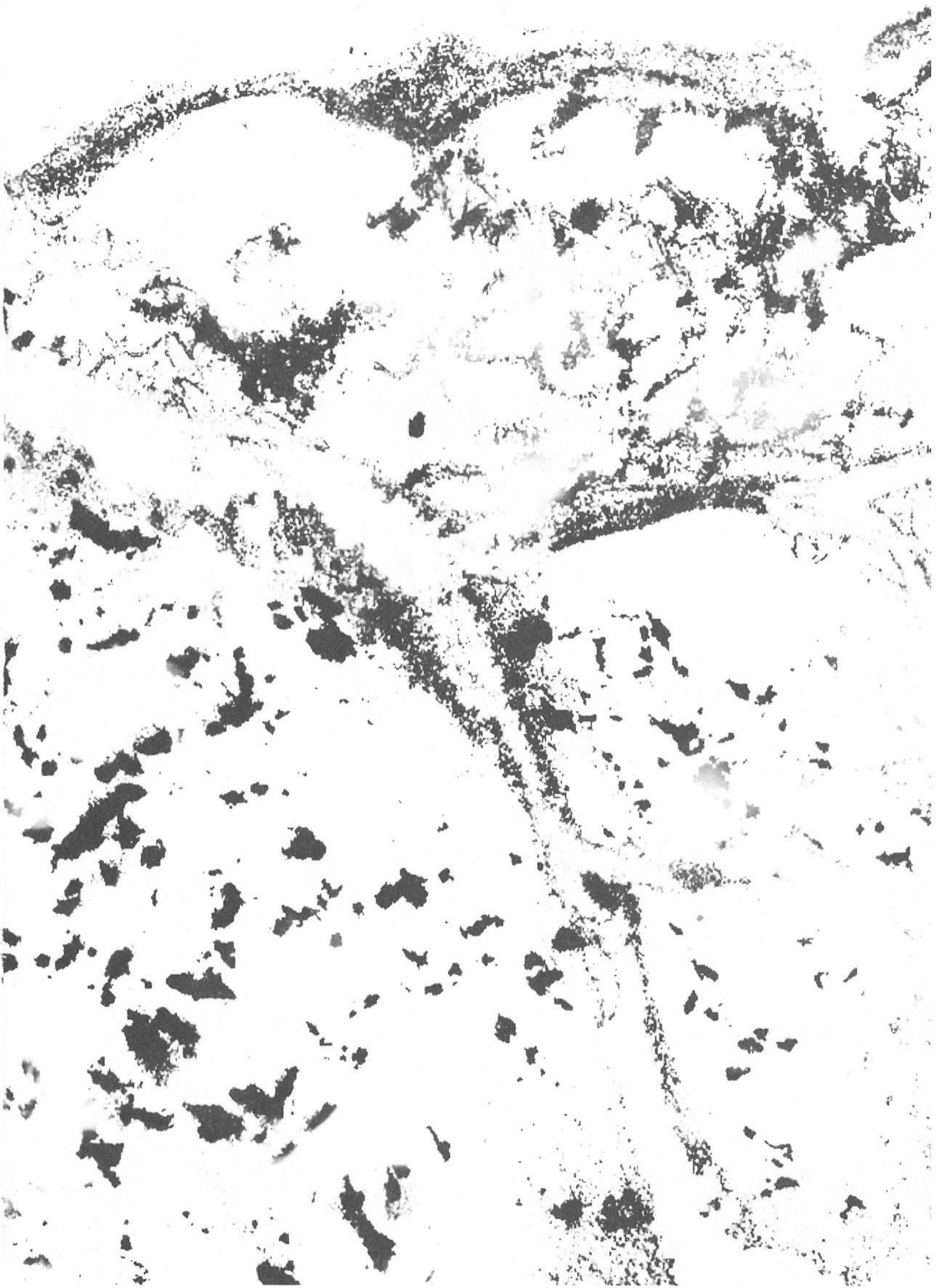
chod' a utop sa
v opitom lístí
pôzdnej jesene

chod'
a nikdy sa nevracaj

predsavzatie

srdce
máš na prste
zavesené
na predaj
všetci
sa tlačia
ako vietor
pôzdnej jesene
do opustených priestorov
zvesiť
kabát
z prsta
srdce
obesť

predaj

otec
prosím t'a
podaj mi slovo

otec
prikryjem ho
pod malíček
a k srdcu
ho pritlačím

tam
sa k nemu
budem vracat'
každý deň
potajomky

počkám
na sviatočné
stretnutie slova
ktoré sa zjavilo
medzi
nami

čakanie

už nič
mi neprichádza
na um
ani príchody
ani odchody
ani chuť
čerstvo
dozretých malín

nič

už nikdy
nič
neprichádza

kliatba

dnes
keď ešte aj slnko
svoje lúče
hľadalo
oslovil ma tenečník
tých istých
vôní
tónov
a zvykov

chcel farbu
mojej pleti
za cenu
jedného
jediného
ľudstvom
neprežitého
hriešného tanga

tanec

tie obsésie
na nás akosi tlačia
a iné ležia tesne pod nami
každá z nich
má totožné poslanie
s tou druhou
aby nás

o

b

s

e

d

o

v

a

l

i

tie a iné obsésie

v blate
našli svoje dávne stopy
už desaťročiami tam zabudnuté
bez prestania
lupienkami bolesti a strachu zasypané

tam prežili
už desaťročia
topánky
v blate
poznačené tým
čo sa predsa stať
nikdy nemalo

a človek
bol v blate
sám
len topánky
mu dolné končatiny
veselo ohrievali

topánky

žltovlasé dieťa
stavalo pieskový zámok
a zapletalo svoj osud
do jeho stien

kričalo na okoloidúcich

nebúrajte môj
zámok

zámok

plný zlostnými ľuďmi

zámok

rozkopaný

pieskový zámok

len čierny chrobák
chodí spávať
na môj hrob

len červy
chutne ujedajú
z mojích útrobov

a veštica
ktorej už nikto neverí
ešte stále veští že
som viac
ako si o mne myslia

len pre seba

do hrobu
si zoberiem
všetko

všetko
(ne)napísané
(ne)prečítané
(ne)prežité
aj teba
aj seba
aj nás

do hrobu
si (ne)zoberiem

majetok

Rómeo a Júlia
láskou opojení
utiekli
pred sebou
až za obzor času
utiekli tak
aby človek
nikdy nepocítil
že láska
tá večná láska
nikdy nebola
láskou
len citovou ilúziou
celého
ľudstva

ilúzia ľudstva

všetko po čom sme túžili
nám bolo dané
len my
akoby sme neboli
padáme
z vysokých schodov
čím d'alej od seba
do krajiny
ktorú sme ani nenamaľovali
a vo víre farieb
už ani nevieme
kto naozaj sme

schody

keď sa ešte raz
rodiť budem
o nebo
si nohy opriem
aby som okoloidúcim
nezavadzala
dážd'
mi ponožky prať bude
do biela
do modra
a napokom
mňa nepokorenú
vlastnou pokorou
ovlaží
a so širokým úsmevom
si ma k sebe privolá

vražda

pavúk
si vyzliekol
celý svoj osud
priamo
do mojej dlane

pomaly
a bez námahe
život
si tam prepil

potom
vodou zalial
aj poslednú
stopu
svojho nenaplneného
osudu

a zaspal
v úsmeve

miesto na prežitie

prečo
by som mala pozerat'
na tvoje nahé telo

prečo
by som mala obhrýzat'
tvoje prasačie nápady

prečo
by som mala obdivovat' a chváliť
tvoj najlepší modrý oblek

prečo
by som mala
práve
k vôli tebe
umriet'

preto

zatmenie

takmer nikto
sa už dnes
so mnou nerozpráva

nič sa nedeje
nie je tu nikto
aby ma potiahol
za jazyk

a predsa vychádzam
na ulicu
pozorovať ľudí

otváraam telefónny zoznam
sú tam zapísané mená
všetkých mojich priateľov

všetci sú niekde tu
(ne)d'aleko
majú svoje životy

stojím aj ja medzi nimi
ale nezavolám im
nenaruším ticho

mojím priateľom

raz vystúpim z vlaku
a zaspím
na malej železničnej stanici

tam počkám
na každý vlak
ktorý z neznáma
do neznáma
prichádza

potom sa predsa
ešte raz zobudím
a zamávam ti
obidvoma rukami

na stanici

mráz
sa túla
po mojom chrbte
a hľadá
sucho-prázdny
obraz
namal'ovaný minulosťou
a našiel ho

obraz
na starom mieste
skrčene vysí
a farbí
popraskanými farbami
tváre
okoloidúcich
umelo vyčáčkanych
ľudí

umel(eck)á scéna
všade pred nami

umel(eck)á

galéria preplnená
(ne)namal'ovanými obrazmi
volá o pomoc
do tmy vykrikuje
mená maliarov
aby prišli
svojím štetcom
vystriedať
nezmyselné čmáry
fariieb
čo do seba smútok
a bolesť
dnešnej doby zlievajú
a takto
vyhlasujú úpadok
tejto doby

úpadok

z oblohy
sa sypú struny na klavír
a niekto bezmocný
v hmle útekou vyhráva
s nádychom žltých kvetov v dlani
prosí predkov o pomoc
aby tú melódiu
lúče slnka nespievali
už nikdy
nikomu
niekto v hmle
chce položiť o krok
ďalej dymový stĺp
tlačí ho z úst
a uteká k hviezdám
s melódiou o tme

útek v hmle

v nekonečnom prázdne
nevypovedaných slov
naplňam svoj život
dnu
a vonku

pomalým krokom
vzdávam sa
aby som zvíťazila
nad sebou

vo mne

keď príchody naše
nekonečnými odchodmi
spálené budú
veľkou suchotou poznačená
voda ohňom zaplače

vo vzdialenej blízkosti
nášho odcudzenia
od vody
od ohňa
od blízkosti
k tomu
čo človek znamená

ozaj len
biela a čierna

voda

spýtal sa

tak čo je

ale odpoveď
navoňaná slovami
neprichádzala

aj anjel
bohom potrestaný
prosil
o odpustenie hriechov

na stole zabudnutá
posledná kytica
ružovo omdlela

tak čo je

neviditeľná smrť

nad mestom
vládol
strach
hmlou presyaknutý
vtedy
pod zelenou plachtou
snežienky spievali
baladu
ktorú si ľudia
nohami
rukami
a dokonca i celým
telom
zapreli

ale snežienky
spievali ďalej
len tak
sebe pre radosť

snežienková balada

lá s k a
k

l
a
m
a
l

alebo
k

n
o

malicherne
a

c
n

odchá

dz a l a

a kvantitou všetkých hospodárskych očakávaní
a tak už dnes kvitujú papierové stromy
noria sa umelé časti tela
a pri tom všetkom
tento svet je jediné miesto
kde každý môže prežiť
svoj život

spoločenskú paradisu

hra

po meste povievala streda
pritom plašila prelietavé panny
ved'
plavé prostitútky potrebujú peniaze
ktoré prevyšujú poriadok
peňaženka plná „dokladov“
padla pred politika
preplneného povinnosťami
plného nehnuteľností
plného pustoty
paralyzovaní prezidenti či predsedovia
postriebrení prskavkami
pokrivkávajú polkruhovým presídľovaním
a pochmúrne parky
hrajú sa s otázkou prežitia
keď plánovaná produkcia drevárskeho
priemyslu
predstihla svojou kvalitou
a kvantitou všetky hospodárske očakávania
a tak už dnes kvitnú papierové stromy
nosia sa umelé časti tela
a pri tom všetkom
tento svet je jediné miesto
kde každý môže prežiť
svoj život

spoločenská paródia

lyžica
bola príšerne veľká
hmatala znečistený vzduch prostredia
či znečistené prostredie
v ktorom
je možné
celkom dobre prežiť
ak ti pravda nevadí
ochrnutá spoločnosť
počítačovní maniaci
prifarbené ovocie
zvieratá z Marsu
omladzujúce krémy
liposukcia
city z dovozu
či horúca polievka
lyžica je príšerne veľká
na to
aby som si popálila
globalizovaný jazyk

globalizácia

život
je v mŕtvom bode
a všetkým sa nám posmieva

chceme zmeniť
vodu na víno

a

žaby na ryby

život

nám všetko dal

keď sa tu

prevalilo cez nás

21. storočie

a celý svet

premenilo

na veľký cirkus

a my

sme sa v jasnom bode

stratili

21. storočie

pred domom
len slza ešte
vlaží
zvráskavenú dlaň
v čase
keď lavička vyschla
a tráva stratila farbu
aj chodník zmizol
len poštár bez nohy
prináša ten istý nenapísaný
list

zabudnutá

schovala som sa
pod slamený klobúk
do horúceho piesku

tam

kde ľudia

nemajú odvahu

vykrikovať slogany

invalidných politikov

pre dobro všetkých

bojujúcich

tam

kde oranžová

je podobná červenej

a kde

smradom a klamom

všetci hlučne

vypovedajú

práve to

čo o sebe nevedeli

hluk

počujem
len tiché volanie
stonajúceho vetra
tam
kd'e človek
sa za tieň
svojho svedomia
neisto schováva
a rozprestiera
nad zemou
biely obrus
zhubných ilúzií

vôňa vetra

človek
najlepší priateľ
človeka
hľadá
v ohni
kvapky
rannej rosy
to klamstvo
vytrhlo ma z ilúzie
že ľudstvo
je ľudské
a verše
aj dnes dokážu
vzbudiť
citlivé chvenie

akoby všetko malo zmysel
pre každého

zmysel

v pondelok
mi odumrel malíček
v utorok
sa k nemu pridala
celá ruka
v stredu
aj nohám
sa život spriečil
vo štvrtok
hlava bola
smrt'ou rozbolená
v piatok
sa rozletela správa
po celom meste
že človek
sa v sobotu
do večnosti poberá
a potom
v nedeľu
bola tma

odumieranie

do nehy papiera
tvrdou ceruzkou
ukladám tvoje odchody
keď posadnutá nedôverou
z neprečítaných veršov
čakám

aby sa aspoň
slzy prebudili
pod závojom noci

blava bola
smrťou rozbolela
v piatok
sa rozlúčila správa
po celom meste
že človek
sa v sobotu
do večnosti pobere
a potom
v nebesu
bude tma

vzal Boh rebro
a krásou stvoril to
čo poézia znamená
človek
pred ňou sa cítil neistý
keď úsmev skrivil jeho pery
a po nezmyselných mdlobách
sa stratil tam
kam nedovedia ani zlosti kritika

okradnutá lyrika

zabíjam každú nehu
ktorá sa do mňa stáča
ako červík
do červeného jablka
a ťažkopádnou ilúziou
prehováram
uponáhľaných ľudí
o tom
že Budha to myslel vážne
keď poskladal svoje útroby
do novej podoby
a dal životu
nový smer

ohyb cesty

nad zhasnutou

sviečkou

moje kroky

tvojou slzou

pristali

teraz

už

nemam na výber

prstami počítam roky

na kalendáry vidím prach

a na konci sveta

začiatok

neprežitých dní

dotýka sa ma

začiatok konca

začiatok

začiatok konca

jazykom kráčam
po snobských skutkoch
našej reality

v diaľke počujem
len tóny
k smrti
prepitého klavíra

svetlo tmavých nedostatkov
dráždi moju dušu
kým noc
nezhasne aj poslednú lampu

posledná

priznám si
do básni som prišla
utiecť
pred sebou
tak utekám
pred nočnými morami
v bielom plášti
pred búšením srdca
pod vankúš
pred každým
utekám

beh

každý t'a
v sebe
pod palcom skrytý
nosí
aby t'a ľudia nevideli
aby t'a nenašli
nevýrazne
vlastnou silou
ubíjaš nás
pred každým pokusom uniknúť
z tvojej ríše
a učíš nás
že jedného dňa
možno len tak bez dôvodu
zišlo by sa nám
aj
umrieť

inštinkt smrti

O autorke

Anna Karolína Dovál'ová sa narodila 10. júla 1978 v Arade. Po zakončení slovenského lýcea v Nadlaku vyštudovala psychológiu a geografiu na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre a potom sa vrátila do rodného mesta, kde pôsobí na Školskom stredisku Jozefa Gregora Tajovského, ako profesorka a taktiež ako psychológ. V súčasnosti má aj čiastočný úväzok ako redaktorka kultúrno-spoločenského mesačníka **Naše snahy**.

Je členkou kultúrnej a vedeckej spoločnosti Ivana Krasku, ako aj Literárneho spolku Ondreja Štefanka. Od roku 2008 je aj členkou Zväzu spisovateľ'ov v Rumunsku.

Debutovala poéziou v časopise **Naše snahy**, časopis ktorého sa stala aj stálou dopisovateľ'kou a dnes aj jeho redaktorkou. Bola aj redaktorkou slovenského mládežníckeho časopisu **My**, kde uverejňovala literárno-kritické a populárno-náučné články.

Knižne debutovala spolu s Michalom Ondrejom Velegom a Radovanom Karkušom v kolektívnej zbierke **Som viac, ako si o mne myslíte** (Nadlak, 1997). Jej samostatná knižka básní je **Netvor** (Nadlak, 1998). V pokračovaní

publikovala nasledovné zbierky básní: **Spoved' pred sebou** (Nadlak, 2001) a **Uroboros** (Nadlak, 2003).

V spoločnej zbierke mladých básnikov národnostných menšín žijúcich na území Rumunska, **Babel.ro - Tineri poeți minoritari** (Mladí menšinový básnici, Miercurea Ciuc, 2000), má publikovaných osem básní v rumunskom a maďarskom jazyku. Jej básne boli preložené aj do esperanta v spoločnom zväzku slovenských básnikov žijúcich na území Rumunska **Eho de niaj krioj (Ozveny po výkriku - preložila Anna Lehotská, Nadlak 1996)**. V roku 2009 publikovala básne v rumunskom jazyku v kultúrnom časopise **Arca**.

Zbierka **Modrá letenka** nadväzuje na to, čo autorka do teraz napísala a usiluje sa o scelenie určitého básnického modelu, ktorý ona sama presadzuje.

Ivan Miroslav Ambruš

Obsah

modrá letenka	5
agátový odchod	6
pri hrobe	7
červy	8
biela a čierna	9
dvere	10
čistota bláznovstva	11
ked'	12
karma	13
prístav	14
lod'	15
skús	16
otázka	17
vodná fajka	18
nemá mušľa	21
ruža	22
potom	23
upozornenie	24
osud	25
spánok	26
sen	27
samota	28
spomienka vína	29
spolupráca s pavúkom	30
škvrna	31
bezfarebnosť	32
možnosť	33
nemožnosť	34
namaste	35

let	36
predsavzatie	37
predaj	38
čakanie	41
kliatba	42
tanec	43
tie a iné obsésie	44
topánky	45
pieskový zámok	46
len pre seba	47
majetok	48
ilúzia ľudstva	49
schody	50
vražda	51
miesto na prežitie	52
zatmenie	53
mojím priateľom	54
na stanici	55
umel(eck)á	56
úpadok	59
útek v hmle	60
vo mne	61
voda	62
neviditeľná smrť	63
snežienková balada	64
hra	65
spoločenská paródia	66
globalizácia	67
21. storočie	68
zabudnutá	69
hluk	70

vôňa vetra	71
zmysel	72
odumieranie	73
neprečítané verše	74
okradnutá lyrika	77
ohyb cesty	78
začiatok konca	79
posledná	80
beh	81
inštinkt smrti	82
o autorke	83